

rerer at paase, at foranstaaende Forfrister om Afregningsbøger og Skibsbemandingslister ere tagttagne.

Naar Reisen længere end til Østersøen eller Nordøen, har saavel Skibsføreren som Mandflabet, forinden Udmonstring finder Sted, for Monstringbestyreren at godkjende Rigtigheden af den indgaaede Overenskomst, saaledes som denne er tilført Afregningsbogen og Skibsbemandingslisten. Med Hensyn til den foretagne Afregning bliver den samme Fremgangsmaade at tagttage, inden Afmonstring efter Hjemkomsten fra lignende Reiser foretages. — Udenfor disse Tilfælde fordres der ikke en saadan offentlig Godkjendelse, medmindre enten Skibsføreren eller Mandflabet begjærer det.

Opstaar der Uenighed imellem Skibsføreren og noget af Mandflabet vedkommende fornævnte Spørgsmaal, eller finder Monstringbestyreren Anledning til at gjøre nogen Indvending imod den indgaaede Overenskomst eller den foretagne Afregning, skal han søge at bilægge disse Spørgsmaal i Mindelighed, forsaavidt Lovgivningen ikke fordrer en anden Fremgangsmaade, eller, hvor dette ikke lykkes, give den formentlig Forurettede Veiledning om, hvorledes han skal gaa frem for at komme til sin Ret.

Monstringbestyreren har uden Betaling at tilføre Afregningsbøgerne og Skibsbemandingslisten fornøden Bemærkning om, at den ham efter denne Paragraf paahvilende Forpligtelse er tagttagen, samt hvorvidt han i denne Anledning har fundet Noget at bemærke.

Af Udvalgets Mindretal. (Schønheyder og Luren):

2) § 2den Linie forandres Ordene: „her i Landet“ til: „i Kjøbenhavn“.

§ 6te Linie forandres Ordene: „en Havn i Kongeriget“ til: „Kjøbenhavn“.

Sidste Stykke udgaar.

Af Mindretallet under Nr. 2:

3) § 3die Linie forandres Ordene: „i Dresfundet“ til: „i den Fart, for hvilken det ikke er paabudt (Forordn. af 10de Januar

1840 § 1) eller bliver paabudt at føre Logbog, eller“.

Til § 2.

Af Udvalgets Flertal under Nr. 1:

4) Paragrafen affattes saaledes:

§ 6.

Vil nogen Skibsfører med sit Mandflab oprette skriftlig Overenskomst om Forhøring og dertil ønsker at benytte sig af Monstringbestyrerens Medvirkning, har han derfor at erlægge følgende Betaling:

1) naar Reisen gaar til Østersøen, Sverrig eller Norge ikke vestligere end Lindsnes og tilbage 32 St.

2) naar Reisen gaar til andre fremmede Steder eller til Færøerne, Island, Grønland eller de dansk-bestindiste Der eller til Østersøen og derfra til andre Havne i Europa, Middelhavet indbefattet, 1 Rd.

3) naar Reisen gaar til Østersøen og derfra videre til Havne udenfor Europa, Middelhavet undtaget, 1 Rd. 32 St.

Er det nødvendigt indei Afreisen at antage enkelte Søfoll til Erstatning eller Forsøgelse, udredes Intet, hvor den ovennævnte Betaling engang er erlagt.

Ansøbes en Havn i Kongeriget til Forsnyelse eller Forsøgelse af Mandflabet, erlægges kun halv Betaling, naar under Halvdelen af Mandflabet antages.

Skibe paa 200 Tons eller derover have i ethvert Tilfælde at erlægge det Dobbelte af ovennævnte Afgifter.

Af Mindretallet under Nr. 2:

5) § 7de Linie forandres Ordet: „Landet“ til: „Steder“.

Sidste Stykke udgaar.

Til § 3.

Af Mindretallet under Nr. 2:

6) § andet Stykke, 2den Linie, forandres Ordene: „i Kjøbenhavn . . . Borgmesteren“ til: „Indenrigsministeren“.

Af Flertallet under Nr. 1:

7) Paragrafen udgaar.